

Σεβασμιώτατε Ἱεράρχα.

Ἐχω ἀνὰ χεῖρας δύο παρὰ τῆς ἀνυμετέρας πανιερότητος ἐπιστολὰς, διέκδοτον πηγὴν εὐχῶν, πρὸς αἱ ἀπαντῶ διὰ μίας, τῆς παρούσης. καὶ ὁμῶς δύο ταχάντα παρὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ χαρδίων, προσήκοντων αὐτῷ ἄλλα δύο, ἃ ἤκουσε τὸ εὖ. Ἐγὼ δὲ μόνον ἐν προσφύων, τὸ μὲν εὖ διὲν περιμένω, μὴ ποτὶ δὲ παρομοιωθῶ καὶ πρὸς τὸν χαρδόντα καὶ προσήκοντα μόνον εὖ; Μὴ, σὺ γε Δίσιππε, μὴ με κελαδικάσῃς ἔγω, παρακεῖ. ὅτι "οὐκ ὀκνηρὸς ἀνδρῶπις εἶ" καὶ διρίζῃς ἤδη δράγμα ἔν, ὅτε ἐσπύρας ποτὶ καὶ κατὰ καὶ γενναίᾳ ἢ εὐχόριας σου σπέρμα. "Μακροθύμως ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πατὴρ ἀποδύσου σοί".

Χαίρω ὅτι ὑγιαίνει, καὶ περικυρτῶδε ὑπὸ τῷ ἱερῷ ὁμῶν ποιμνίῳ, ὡς ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, γινώσκων τὰ σὰ καὶ γνωσκόμενος ὑπὸ τῶν σῶν, καὶ ἔμπροσθεν πορεύμενος καὶ ἀσχοδόμενος ὑπὸ τῶν προβάτων. Τὰ ὅρη τῆς Κυνυρίας, διὲν ὁμοιάζουσι τὰ ὅρη τῆς Ἑλλάδος τὰ ζῆνὰ ἢ ἀνὰ καὶ ἢς διὰς ὁδοῦ σου ἀρχοῦ. ὁμοιάζουσι τὰ ὅρη τῆς Διβάτης ὅτε βόσκονται καὶ παίνονται τὰ ποιμνία τῷ κυρίῳ ὑπὸ τῶν ποιμένων αὐτοῦ. ὁμοιάζουσι τὰ ὅρη τῶν ἀρωμάτων τῆς νύμφης τῷ Ἀσμάλῳ, ὅτε ἐπιφοιτᾷ καὶ ἐπισκιάζει ἡ χάρις τῷ αἰωνίῳ Νυμφίῳ, ὅπου ἢ αὐτῷ ὁ ἀόρατος ποιμὴν τῶν ψυχῶν ἐνοικεῖ, καὶ προσκαλεῖ εἰς αὐτὰ τὴν πιστὴν ἀδελφίδου αὐτοῦ καὶ δαίμονες ἐξέχων "ἀπὸ πνεύματος ζεύοντες, ἀπὸ ὁρέων παρδάζοντες, ἀπὸ κοινοφάτων ἀσπίτων μετρώ" (τῶν ποιμένων πύραυλων καὶ τεραχῶν), καὶ ποιμένων αὐτοῦ ἐν τρήσει (ἐν τῇ κεδρῇ καὶ ἀδόχῳ καὶ γαρυφαλίᾳ καλατάσῃ τὸ ἀντιδότης, καὶ ἐν τῇ μελίτῃ καὶ ἔργῳ τῷ πανεργῷ θυμῷ αὐτοῦ). Οὕτω διὰ τῆς (διὲν ἀκριβέστατον) ποιμνίου ἀγαθὸν "εἰς τὴν ὀρεινὴν", ποιμενόμενον ὑπὸ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ, καὶ ποιμένων ἅ σοι περὶ δόχῃ αὐτοῦ, τὰ πρόβατά σου τὰ ἴδια ἢ ἐξέχων αὐτὰ καὶ εἰσάγων εἰς νομὰς σελιφάτας. Οἱ δὲ μοδοτοὶ "εὖ οὐκ εἰς τὰ πρόβατα ἴδια" καὶ μένουσι καὶ φεύγουσιν ἐπ' ἀέθρα τὸ ποιμνίον.

Μ' ἐρωτᾷ Δίσιππε σεβασμιώτατε, τί ἐστὶ τὸ "ἐμπροσδόχῳ αὐτοῦ ἐν σχοινίῳ κηρύσσειν"; Μέτρον ὑπῆρχε τὸ σχοινίον, δι' ὃ μετρώμεν τὴν γῆν (καθὼς ἢ νῦν παρ' ὁμῶν) οἱ κελημέροι διμερίζον αὐτὴν κατὰ κτήρος πρὸς τοὺς οἰκῆτορας. Τυχευόσπως ὁ κύριος, ὡς ἐξέβρατο ἔδρα, τὰ πρόβατα κατέχοντα τὴν γῆν τῆς εὐφροσύνης, δίνοντα αὐτὴν κατὰ κτήρος εἰς τὰς φυλὰς τοῦ λαοῦ. Εἰς μόνον τὴν φυλὴν τῶν Ἀσάων, τὸν γεωργόν, διὲν ἐδόξατο σχοινίσμα κηρυόμενον διὰ τὴν (ἢ τῆς) "κηρύς" καὶ μὲν τὴν αὐτὴν ἐκείνην.

Λέγει τα

καὶ τοὶ καὶ οἱ κληροδοτηθέντες ἄλλον "μετεγράψαν ἐν τόξον τρεῖς", παρο-
 ρίζοντες τὸν θεόν· ἐν τοῖς γυμνασίοις αὐτῶν· διὰ τὸ τοῦ τέλους, καὶ ἐξελέγησαν· ἔτι
 δίδεται αὐτοῖς ἀμφοτέρω ἐπὶ τῇ γῇ "κληροδοσίας σχεδίασμα".

Μ' ἐρωτᾷτε πῶς διαγομεν; καθὼς γνωρίζετε· ὑγιαίνειν, τρυφερεῖν, εὐδου-
 μεῖν, παραπορεύεσθαι ὡς σφέρα ὡς ὑπερήφανοι. δίσχυοι, δειρόσσοι, δέχουσαι, λέγον-
 ται τὸ σῶμα φῶς, καὶ τὸ φῶς σκόλος· τὸ γυνὴ πικρὸν καὶ τὸ πικρὸν γυνὴ. (καὶ
 τοὶ φίλοι τρυφεροὶ πικρὸν καὶ τὸ ἄνθρωπον γυνὴ. Εὐδουμέως ^{καὶ τὸ πικρὸν} τὸ προβλεπόμε-
 νόν τῶν Σαρμίων, ἐκείνο "τί ἐξήδυν ἀπὸ τοῦ γυνὴ; τὸ μὴ λέγειν, ὅπερ εἴρηκε
 καὶ ἔφαγεν ἐκ τῆς νεκρῆς τοῦ λέοντος κεφαλῆς, καὶ μετὰ ταῦτα "ἐξέρχεται τὸν Σαρμίων
 ὁ Δαφιδά, καὶ ἐταπύνυσεν αὐτόν"!· Τοιοῦτη τῆς ἀρετῆς διαγωγὴς ὡς κα-
 τάστασις. ἔτι οὖν ὁ κύριος.

Νῦν ἔλαβον ἡδὴ πρὸς μνηστῆρας βιβλίον ὃ συγγράμμιον ἐκ κοινῆς ἀποφάσεως
 "κρίτικὸν ἐπιστολὴν" ἐπιγράφουσιν, (πρόσθετα ἢ καταθεσέμεν ἢ λατρεῖν). πέμπω πρὸς
 ὑμᾶς τὸ ἐν, ἐκ τῶν δύο ὧν ἔλαβον ἐνδεκτικῶς, ὡς ἀντικαταστήσει τῶν ἱερῶν ὑμῶν
 μετὰ τῶν.

Ἀδελφοί, ὁ φίλος παραπονεῖται ὅτι δὲ ἀποκρίσθαι πρὸς τὰς πομπὰς αὐτῶν (κα-
 θὼς λέγει) ἐπιτοχῆς. Ἐλαβον κατὰ καρτὸς (ἀν' ἐνδομῆμας) ἐξ ἀγγλοφίλων
 ἢ γράμματα παρ' αὐτοῦ. Πρὸς τὰ τέσσαρα ἀποκρίσθαι παρὸς τοὺς φίλους καὶ
 δὲ ἀποκρίσθαι κατόπιν. Ὅσον δὲ περὶ τῶ ἀντιπρὸς τοῦ, εἴπατε, παρα-
 καλῶ, πρὸς αὐτοὺς, ὅτι ἔρχεται βιβλίον, καθὼς μοι γράφει, περὶ τῶν Μαίων.

Διαγομεν ἡδὴ τὴν ἐβδόμη μὲν τῶν βιβλίων, προσγγίξαι δὲ καὶ ἡ ἀγία τῶν
 Σωτηρίων παιδῶν ἐβδόμη. Συγγράμμιον, ἱερὸν, ἐν πρῶτῳ ἐπέχεται τῶν
 ἀγαθῶν μου εὐχῆς (δὲ ἐν ἑνὶ, ἀν' ἑνὶ ἀγαθῶν ἄλλοι εἰς τὸ ἐν γραμ-
 ματοποιεῖν), ἰσχυρὸν τὸν κύριον, ἵνα διαλατῇ τὸν ὑπερῶν σεβασμιότατον ἐν
 τῶν ἀγίων αὐτῶν Ἐκκλησίαν διὰ μακρὸν χρόνον καὶ εἰς πομπὰς ἐπὶ τῶν περὶ τῶν
 ἐορτάζοντων παναγαθῶς, καὶ παναγυρίζοντα εὐφροσύνης καὶ τὰ πάντα τὰ σεπτά
 καὶ τῆς τριήμερον Ἀνάστασιν, πρὸς ὅσους κοινὸν τῶν πιστῶν, καὶ χαρὰ καὶ καύ-
 χημα τῶν φίλων καὶ τῶν πατρῶος. Ἐρρωσθε καὶ εὐχισθε.

τῆς ὑπερῶς Σεβασμιότατος μοι Παντοκράτορος

τῆς 17: Μαρίν & ὡμα:
 ἐξ Αἰδου.

τὰ τέκνα καλεριούση πανευχεβαί
 τὰς χεῖρας ἀμφοτέρω τῆς ὑπερῶς
 Σεβασμιότατος ἐξαιτῶν τὰς ἀγίας ὑμῶν
 εὐχάς· καὶ οἱ ἄλλοι φίλοι παρομοίως.

εἰς χεῖρας ὑμῶν καὶ
 φίλοι καὶ δέχοι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Α. Βασιλείου